

להצלחת עם
ישראל ולזכות
משפחת סעדיה
ה"ר

עלו שבעי להבנת פרשת השבוע

מפטירים "קומי אורי"

פרשת כי תבוא

ג'ריון מספר 91

הקובע עתים לתורה נצול מפרעניות

לבסוף מצאתי מקום פנוי בחברת "סוויסאייר" השוויצרית – מקומם אחד פנוי ליום שני בלילה בחזרה להשבוע מניו-ורק לציריך. התלבטתי אם הוא מענין בטיסה זו ולכן חייגתי אליו למשרד ובקשתי ממזכרתו שתשאלהו מה דעתו. המזכירה אמרה לי שהבוס יצא לפגישה ולפי דעתה הוא לא ירצה כרטיס כזה, אבל שאני אמתין לתשובה. המתנתי.

הצצה חטופה לשעון הראתה לי שהשעה 13:55. המשרד צריך עכשיו להיסגר לשעה. הבנתי שאחייני התקשר אלי בעוד מספר דקות, אך מול עיני ניצב השעון המורה לי שבעוד כמה דקות יתחיל השיעור.

אומר לכם את האמת, נקרעתי ולא ידעתי מה לעשות. אחייני זה הוא לקוח קבוע, כל שבוע מזמין כרטיס ומה כבר אם יום אחד לא אשתתף בשיעור והמתין לטלפון שלו- זה שירות, לא? מאידך, כבר למעלה מחמש שנים שלא הפסדתי שום שיעור כשהייתי בעיר, ומה עכשיו? אחיני ודאי יבין אותי, אמצא לו כרטיס אחר. נותן התורה יעזור לי.

קמתי, נעלתי את המשרד, תליתי את השלט, ודהרתי על אופני לשיעור. לפני שנכנסתי לבית המדרש, כיביתי את המחשב הסלולרי שלי ושקעתי בנושא הנלמד ובסוגיה המרתקת.

כשהשיעור הסתיים, הדלקתי את המחשב הסלולרי ואכן ראיתי מספר הודעות קוליות מאחייני, המאשר את הנסיעה בלילה, אך מאחר ונוכח כי לא קיבל מענה, הוא השאיר הודעות נוספות ובכל הודעה עלתה רמת הטון, ובהודעה האחרונה הוא ממש צעק. הבנתי אותו וכעסתי על עצמי על שהזנחתי לקוח כל-כך וותיק וקבוע.

ואתם אלו המתמידים בכך זוכים שקיים בהם מאמר הכתוב "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום" – אם תדבקו בה' יום יום תזכו לחיים והזכייה לחיים היא לא רק בעולם הבא שהם החיים האמיתיים אלא גם בעולם הזה הנה לפנינו מעשה נפלא על כך, שסיפר יהודי המשתתף בקביעות בשיעורי "הדף היומי":

אני סוכן נסיעות וכבר למעלה מעשר שנים, מאז שהתייסד שיעור בה "דף היומי", על שולחני במשרד מונח שלט מהודר המודיע שבין השעות שתיים עד שלוש המשרד סגור. בכל יום בשעה אחת חמישים וחמש בדיוק אני נועל את הדלת במשרד והולך לשמוע את השיעור.

תמיד אני נושא תפילה לנותן התורה, שלא הפסיד לקוח וותיק עקב שיעורי זה. פעם אחת קרה שהפסדתי, ב"ה.

היה זה לפני חמש שנים בערך. וה.ב.ר, בין אחי, איש עסקים גדול, שכמעט כל שבוע הייתי מנפיק עבורו כרטיס טיסה ליעד אחר בעולם, התקשר אלי למשרד ואמר לי: "יוסי, אני צריך דחוף כרטיס טיסה למחר בבוקר לניו יורק, אם חזרה עוד לפני שבת לאנטוורפן.

אני מטלפן אליך בעוד חצי שעה ותודיע לי מה יש לך."

היה זה ביום שני ואני התחלתי לחפש מקום פנוי ליום שלישי בבוקר. כמובן שתחילה חיפשתי בחברות הטעות ישירות לגי יורק ללא המתנת ביניים, כ"סבנה" הבלגית או "קונטיננטל" האמריקאית, אך כל המקומות היו כבר סגורים, ולכן עברתי לחפש בחברות הסמוכות כ"אייר פראנס" או "לופטהנזה" וגם שם לא מצאתי מקום.

"היום הזה, יהיה אלהיך מצוי ללעשות את-הזקקים האלה וגו' (כו, טז)

בכל יום יהיו כחדשים כאילו בו ביום נצטוו עליהם. (רש"י)

במדרש תנחומא נאמר; ומה תלמוד לומר "היום"? אלא כך אמר משה לישראל: בכל יום תהא התורה חביבה עליכם כאילו היום הזה קיבלתם אותה מהר סיני. הגאון ר' יהודה לייב חסמן זצ"ל בספרו "אור יעל" כתב, שעל האדם להוסיף מעלה והכרה וכל יום, וכל אחד ואחד נתבע לפי הכרתו. ומכאן החובה המוטלת על האדם ללמוד יום יום בקביעות ובהתמדה ושתהיה בו התלהבות בלימוד, כדי שירגיש בבחינה "חדשים".

רבים הם הלומדים במסגרות קבועות, ואחת ההצלחות הגדולות ביותר בעולם התורה הוא יסוד שיעור "הדף היומי" בגמרא בו לומדים רבבות מידי יום בארץ ובעולם כולו, והוא מהווה כוח משיכה אדיר לציבור הלומדים כדי שימשיכו להתמיד. היחודיות בארגון לימוד "הדף היומי" הוא שיש להתמיד יום יום, שבת ומועד. אין חופשה, אין "בין הזמנים", אין יום ללא "הדף היומי".

ב"ה, אנו עדים היום להצטרפותם של אלפים בארץ ובעולם לשיעור זה. והיתרון הגדול הוא שבזמן קצר ניתן לקבל על מגש מידי יום דף גמרא מבואר בלשון המובנת לכולם אין ספק שקושי ההתמדה הוא גדול מאוד: יש לחצים מדי פעם הגורמים לבטל את השיעור אך מנגד יש אנשים שאצלם השיעור הוא בבחינת חוק ולא יעבור. הם מקימים בגופם בנפשם את הציווי "ולהדבקה בו"- לא תסורו ממנו ימין ושמאל.

העלו שבעי לתורה והתפללו אין לקרוא את העלו באמצע קריאת התורה והתפללו

זמני כניסת ויציאת שבת
הדלקת נרות: 18:46
צאת שבת: 19:36
צאת שבת ר"ת: 20:23
* הזמנים לפי לוח 'אור החיים'
תל - אביב

לעילוי נשמת
מורים מורטזה בן
שרה, זינמ בת
מרים

רבי משה פיטוסי
מרבני תונס ורבי
נחמן בטימו הראשון
לציון

רבי משה אלשקר,
מח"ס שו"ת
מהר"ם אלשקר

רבי אברהם לנדא -
האדמור מסטריקוב
- ירושלים

חזרתי למשרד, הזדרזתי להפעיל את המחשב, נכנסתי לחברת סוויסאייר ולשמחתי המקום ליום שני בלילה עדיין היה פנוי. אנחת רווחה יצא מפי, לא הפסדתי מאומה מהשיעור. בחדווה עברתי למסלול החזרה ליום חמישי אחר הצהריים, והתאכזבתי קשות. המקום שהיה פנוי לפני שעה תפוס כעת. בחשש מה טלפנתי לאחיני ואמרתיו לו: "להיום בלילה יש מקום, אך אין כבר מקום לחזרה."

אחיני היה כעוס מאוד ואמר לי: "אני חייב להיות פה ביום שישי ולכן אני לא הסע היום! אבל דע לך כלל בעסקים - שירות ללקוחות הוא תמיד לפני חגיגות אישיות לא משנה מי הוא הלקוח ומה קרבתו הביולוגית אליך. אבל, - סיים ברוגזה רבה - "כלל זה צריך להיות תקף אצלך לגבי כל לקוחותיך מלבדי, כי אני כבר לא יהיה לקוח אצלך, בלי נדר... קרבה משפחתית - כן, עסקים - לא!"

מה אומר לכם, הבנתי אותו וכאב לי מאוד על רוע מזלי שבגלל הקפדתי "המטופשת" לא להפסיד שיעור. הפסדתי כזה לקוח, מרוב כאב החלטתי שאני לא הולך יותר לשיעור בשעות העבודה. אני אלמד לבד בערב. אני צריך להרוויח, הלא כן?

בי"א אלול תשנ"ט לפנות ערב ישבתי במשרדי ועסקתי בשיחות טלפון שגרתיות, כשלתע על צג הניד שלי הופיע הודעה: "מטוס שהמריא מניו יורק התרסק על מאתים נוסעיו. פרטים יבואו."

לבי החסיר פעימה, ובמהרה נכנסתי במחשב לחברת "סוויסאייר" ואכן שם ראיתי שמטוס שהמריא מניו יורק התרסק לפני כחצי שעה... ליתר ביטחון בדקתי אם היו להם שני מטוסים שיצאו לאחר הצוהריים מניו יורק. לא, רק מטוס אחד היה אמור לטוס ביום חמישי מניו יורק לציריך.

למחרת התפרסמה בעיתונות ההודעה הבאה: "אין ניצולים מקרב 229 הנוסעים ואנשי הצוות של מטוס "סוויסאייר" שהתרסק שלשם בים מול החוף המזרחי של קנדה. המטוס מדגם MD-11 המריא מניו יורק לז'נבה. המטוס התרסק בים כשעה לאחר שהמריא מנמל התעופה קנדי. מול העיר האליפקס שבחבל סקוטיה במזרח קנדה."

הטיסים דוחו על עשן בתא הטיס ושש עשרה דקות אחר כך אבד הקשר עם המטוס. כל 229 הנוסעים ואנשי הצוות נהרגו. טייס המטוס דווח למגדל הפיקוח כי עשן מתפשט בתאו.

הפקח התורן הציע לו לפנות לנחיתה בבוסטון ואולם הטייס העדיף לנסות לבצע נחיתה אונס בנמל האליפקס. אמש נימשה מהים חלק גדול מהמטוס עם גופות רבות בתוכו."

בשבת - סיים ר' י. ר. את סיפורו הנורא - כבר הופעתי לשיעור עם אחיני היושב עימנו פה... "כי הם חיינו". שבת שלום ומבורך.

מילתא דנדיחותא

החידה של שבוע
שעבר: מה בפרשה
מותר לדרוך עליו,
אך אסור לשים
במכנסים?

התשובה: אכן,
(התורה אומרת לא
להשתמש באבנים
שונות כדי לרמות
במשקל. ובאופן מילולי
"לא-יהיה לך פְּכִיסָה
אֶבֶן וְאֶבֶן גְּדוֹלָה
וְקִטְפָה", שלא יהיו
אבנים בכיסים
במכנסים.)

החידה של השבוע:
איזה רמטכ"ל מופיע
בפרשה.

בין העונים נכונה
יגביל ספר המאורות
הגדולים

תשובות ניתן לכתוב
למייל שלמטה

ז טיפש אחד עלה לגג וזרק שעון, שאל אותו חברו למה עשית את זה? ענה לו הטיפש כי אני רוצה לראות איך הזמן טס...

ז תימני אומר לאשתו מה יש לאכול? אשתו: כלום המקרר ריק התימני: אז תוציאי את המקרר מהשקע

ז למה ראש השנה זה חג פצצה כי יש בו רימון

ז אדם בא לרופא והתלונן: עליי לרדת במשקל בדחיפות, ואינני יודע כיצד לעשות זאת. השיב הרופא: פשוט מאוד, במקום לאכול פרוסת לחם, אכול רק חצי פרוסה, וחשוב לעצמך כאילו אכלת פרוסה שלימה. במקום מנת פיצה, אכול רק חצי מנה, וחשוב שזו כל המנה. במקום לשים כף סוכר, שים רק חצי כף וחשוב שזו כף שלימה. בקיצור במקום לאכול מנה, אכול תמיד רק חצי מנה ותחשוב שזו מנה שלימה. תודה לך על עצתך, אמר האיש, כמה עליי לשלם לך? מאה שקל, ענה הרופא. טוב, אמר האיש, קח חמישים שקל, וחשוב שקיבלת מאה.....

ז סבתא ישבה מאחורי נהג האוטובוס וחפרה לו כל הנסיעה "קח בוטנים מהילולה של רבי שמעון" הנהג לקח בשביל לא להעליב אותה... אחרי כמה דקות הסבתא שוב אומרת לו "קח בוטנים מהילולה של רבי מאיר" והנהג כמו מקודם שוב לקח כדי לא להעליב חס וחלילה... וככה אחרי 20 דקות שהסבתא מפטמת אותו בבוטנים שואל אותה הנהג "גברת מחילה צדיקה אבל למה את מביאה לי את כל הבוטנים האלה???" הסבתא עונה לו "כי קניתי חצי קילו בוטנים" שואל אותה שוב הנהג "אז למה את לא אוכלת אותם???" הסבתא אומרת לו "אין לי שיניים" הנהג אומר לה "אם ככה אז למה קניתי אותם???" הסבתא עונה לו בחיוך ובנחמדות "זה כי אני אוהבת רק את השוקולד שמסביב".....

ז מישהו ראה בקבוק זרוק. שפשף את הבקבוק. יצא שד מהבקבוק. אמר השד: בקש בקשה. משאלה אחת. אני בן 80 אשתי בת 80 רצוני שאשתי תהיה צעירה ממני ב 20 שנה. השד נגע בו והוא נהיה בן 100.....

ז אחד שאל את חברו 'מה שלום אשתך שתהיה בריאה', ענה לו 'שאשתך תהיה בריאה'....